

Szennay Ilona

Gyász

1
mélylila bársonytokban
ékszer
nyoma

2
remetebarlang
avarszagú csöndjébe
temettem hangod

3
fakult hegek
cseppkővé dermedt harmat
fáradt arcodon

Macuo Basó emlékére

szükszavúságod
fecsegésünk sodrába
hengerített kő

Álom

(Pilinszky Jánosnak)

homlokpárkányon
csillagok
gyümölcs-szelíden
gyöngyfehér ruhában
belépsz
a könnyek ajtaján

Büky László

Szennay Ilona, Izsóplevelek.
Tinta Kiadó, Budapest, 1999

Új versesfüzetét a költő öt részre osztotta, cikluscímek: Kései harmat, Üvegharangok, Gyöngyfehér ruhában, Mészköhalmokon, Szíromesőben. S ha még ide tesszük a Nagyböjti hó című versét — „szent magasokból / megszentelt mélybe hulló / kései harmat” — látható, hogy Szennay a haiku formához és tartalomhoz közeledő költő. A versek között rá is találhat az olvasó Szennaynak erre vonatkozó költői alapállására: „fehér papírról / hamvas mentalevelek / il-lata árad” (Haiku-költészet).

A szerző már előző kötetében — Harmatalagút (Alterra Kiadó, Budapest, 1997) — látható volt a kis szövegterjedelmű versmatériához való lehető legnagyobb jelentéstömeg hozzárendelésének kísérlete, amellyel itt-ott a nyelvi lehetőségek hálójának fölfejtése is együttjárt. A költő magánéletében nyelvész, s ez meg is látszott a Harmatalagút (mondhatni:) némely nyelvészeti jellegű verskörítésében, abban például, hogy szószedetet közölt egyes versek után, amely szószedet asszociációs tartalmakat váltott ki vagy erősített meg (nem is mindig magyar szóanyaggal). A mostani könyvecskében — már nincsen a copy rightban meg a polgári név — a nyelvészi indítatásnak külső jelei nem mutatkoznak, azonban megmarad a kicsiny versterjedelem azokban a versekben is, amelyek nem a japán forma alapján íródtak. Szennay következetes munkálkodással igyekszik a lírikumot a lehető legkisebb nyelvi csomagolásba helyezni. Ezt a törekvését nem csupán a képkivágás technikájával, hanem a képalkotás módjával is szolgálja: „Idegen függönyök mögött / bizonytalan időben / gyúl fény, / más virágok nyílnak / ablakodban. / Szúrós burkából / kegyetlen koppanással előhasad / az ismeretlen” (Amikor elmegyek).

Szennay verseiben az ábrázolt tárgyiasságok meglehetősen általánosítva vannak, még az első pillanatra tárgyyszerű dolgok és helyzetek is. („Idegen függönyök mögött” stb.), a vadgesztenye termését az „ismeretlen”-re áttevő